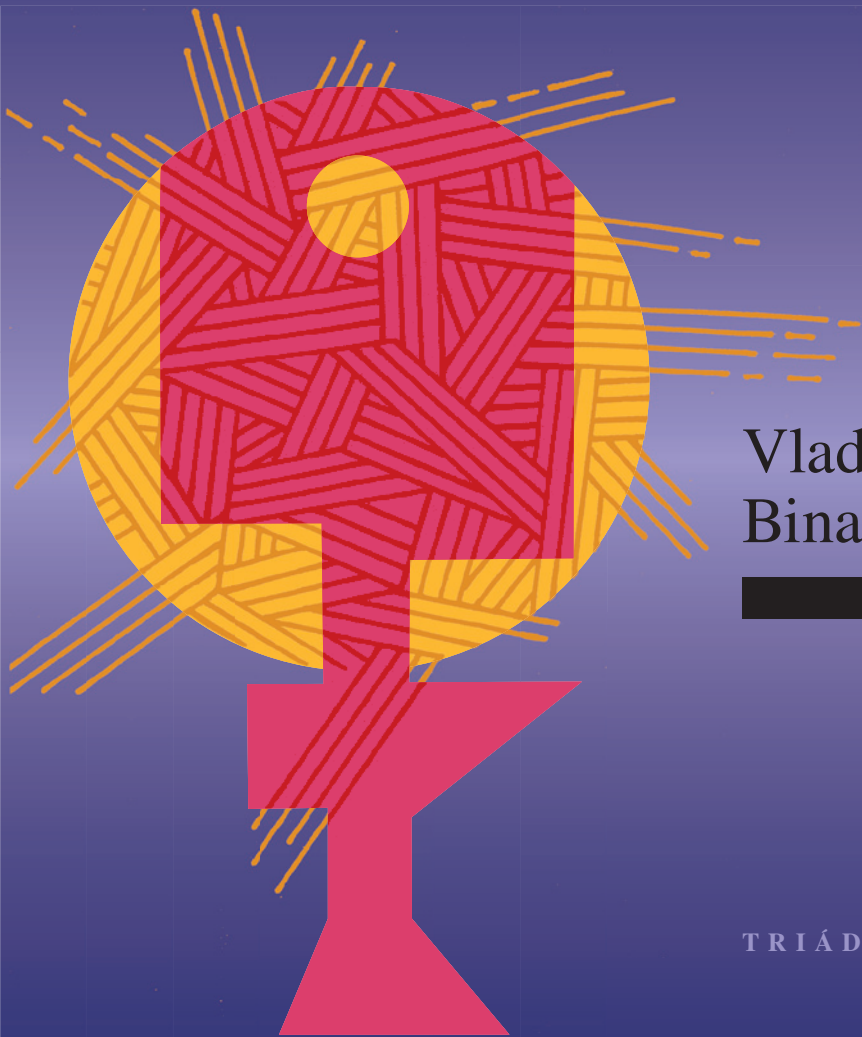

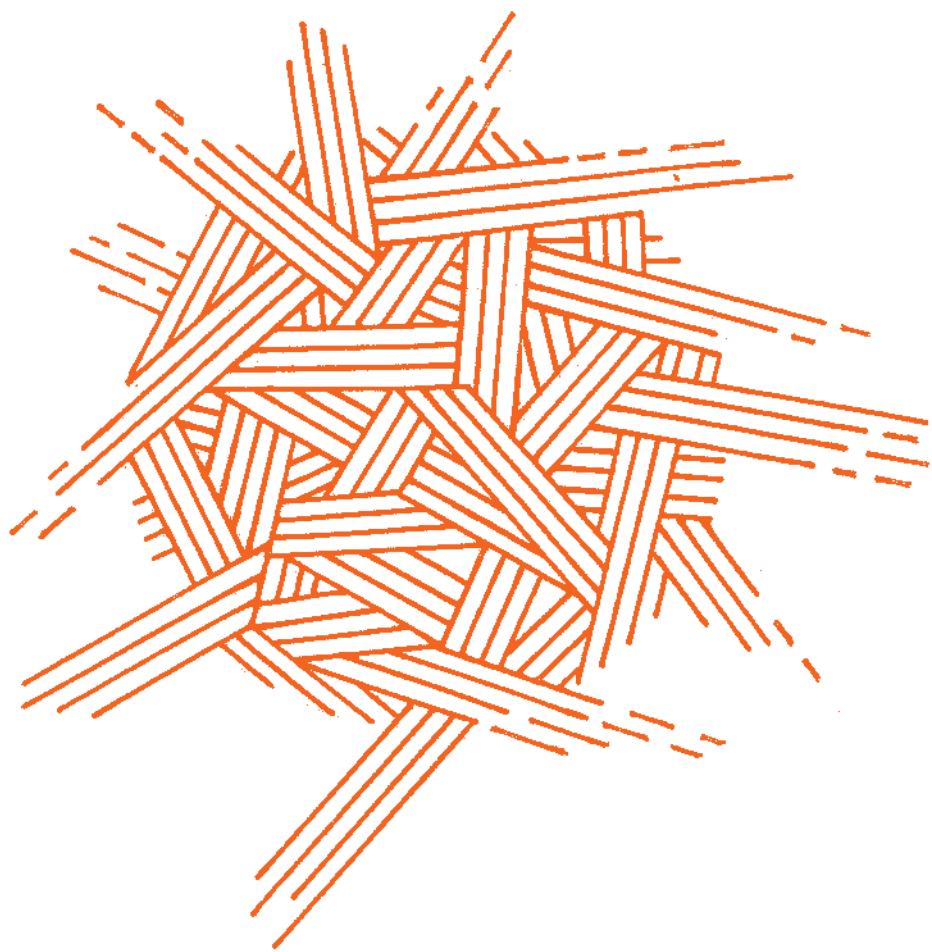
Hlava žáru

Vladimír
Binar

TRIÁDA

TRIÁDA

EDICE
DELFIN

SVAZEK
89

Vladimír
Binar

Hlava
žáru

VLADIMÍR
BINAR

***Hlava
žáru***

TRIÁDA

2009

© Vladimír Binar, 2009
ISBN tištěné verze 978-80-87256-01-5
ISBN verze PDF 978-80-87256-96-1

Věk je hrající si chlapec,
sunoucí kaménky ve hře – chlapecké království.

.....

Slunce zšíří lidské nohy.

HÉRAKLEITOS

■ Žernovy

Žernovy

Slunce už praskalo pod ořeším
a včelín mlel zběsile svou zlatohněd'
v urousané trávě kde hltal jsem svou snědou snídani
pavučina se vzňala líně

Rybíz se koulel až za kopce
v lopuchách jež prskaly jak vousatá Venuše
s duněním práchnivěl plot
a zmodralý kahánek jitrocele chřadl

V šeru spáleném od hmyzu
skřípala kola rosy
slunce se vevalilo do ořeší
vběhl jsem dovnitř drcen na kousíčky

Bílý sních

Budu ti říkat snížku
protože jsi jen nemluvně velkého sněhu

Tolik tak tiše padáš
a přece to bolí

Kostelní hodiny
padají z věží
pohádkové vidiny
sněží

S motýlím neklidem ťukáš
na okno mého pokoje
nepokoje
od lampy prskají
předlouhé syčivé okuje

Kdyby ti chyběly rolničky
pozvi si bílé koně
kdyby ti chyběly rolničky
zapískej zaběhnu pro ně

Já budu vzhůru
abych se dlouho tiše smál a smál
víčka mé milé jsou tichá
dnes jsem se na štěstí pozeptal
prvního černého černého kominíka

Divy

Slunce jak husar klusá po nebi
a vousiskama kroutí
v zahradě kde bim bam v rybízu si Modrovous protahuje nohy
včely pusy od medu umazané olizují jeho spánek

*Nech už na pokoji ty loutky křičela babička
darmo tratíš čas*

Vyšel jsem na dvůr
dům se otřásal rachotem hvězdných kytic
do šera jasně svítila zlatá hruška večera
a krávy v pampeliškách spaly

Kováříček ve větrníku dále klapal
klap klap klap na měděnou kovadlinku
měsíc klouzal po misníku
Pro pět ran polož ten dědečkův klobouk

Zamkli pak loutky ve skříni
a louskaje malou násobilku dvakrát dvě jsou čtyři
plakal jsem a koulel se jako hrách
a měl ze tmy strach utrhl jsem Modrovousi hlavu

Teď když se vodím s tebou můj zlatobrváčku
hvězdy jsou jak slzy velké a večer okov k převracení
marně hledám tu hlavu po kapsách
a ona ti zatím z očí padá a padá

Malá gramatika

Nebe skloňujte v jednotném čísle jako moře
A v množném podle město

tak jsem dřepěl ve dvaceti u stránek gramatiky
náhle marabuti z knihy vycházejí
s hvězdným copanem v zobanu
sníh se potácel
a akrobaté stlačeli dolů šíje věží
slyšel jsem hlas topolů vysoký
měsíc panáčkoval v jetelině
a hvězdy mě vůbec nešetřily
tu jsi přišla ty
v očích čarovné palouky světla
stáda oveček se přes ně půlnocí hnala
jako po loukách diamantových
ó přijď půlnoční hodino a zaznívej
marně jsem tě hledal na pláži gramatiky
i když zde bylo město nebe i moře
a jehňata se pásla

Spatřil jsem stoly křesla židle
Byly čerstvě natřeny

Malá vánoční hra

Noc byla tenkrát okrouhlá jako kapří ústa
mohla mě pohltit docela
hvězdy hřadovaly za stodolou *Ani co máku*
a zchromlá pumpa chraptící ve dvoře sotva je přebere

Sníh ležel jak spící pastýř v úvoze
matka kladla talíře na stůl
Jablůňka na sadě praskla
ledové květy oken voní v šeru svatvečera

Ze stručků česneku hořce světélkuje pověra
a čaruje jalůvka teskně trhá u žlabu *Celý den se postila*
otevřenými dveřmi chléva dusá povětroň
petrolej hnoje hasne na mrazu

A šálivá lampa tlachala po zdech
až jsem se zpotil *Nebožtík stařík si přišel pro nadílku*
z kuchyně ještě skřípal vál
Běžte se na nebe podívat nad zápražím se otvíraly poklady

Bylo nebylo zlaté telátko mezi hvězdami bečelo
stůl praskal pod hromobitím ořechů a zolovnatělý blesk
sníl v okovu plném vody
vždyť i bezbožné ryby žmoulají koledu *Podívej*

Nokturno

U vrátek večera po dvou lunách
po dvou nožích zkrvavělých
v hluchavkách dobosa se brouzdám za humny
A nikdo nevykřikne

Střechy se zasnily
v ošatce růžových netopýrů západ vyhořel
pes rdousí měsíc v tlamě
až sípe A tahá děravou harmoniku

Medové hrušky včel chutnají jak kulový blesk
pichlavá vousiska ječmene
někde nablízku vrže pumpa A proud vody
topol se blýskl vzhůru do tmy

Dva nože ve mně visí
trochu zkrvavělé

Rybí trh

Zelené je město A ztrácí se v něm stádo ovcí
A ve svítelnách hoří už jen štíhlá dívčí dlaň
Ráno jde tak dobrácky v modři
A vítr hýká

Stromy rozvázně našlapují
Je středa a celý vesmír se blýská v listoví
Kolozubé tetky zelinářky měří v rukou pavoučí vlákna rosy
A tváří se důstojně od svých stánků

Náhle kdosi vykřikne Stíny žen kráčejí v páře
A flétna blouzní jak včela

Tržnice rázem zbezhlavěla Nákupní tašky chrastí
Váhy se zamyslí
A pak cinkne mince jako slunce
Dlaně se laskají s petrželí
Bílou
Jak sladké čelo Isabely

Hlávky zelí se věží až do nebe
Závistí blednu a běžím za nimi
Hřadují tam kohoutí mohyly
A hnědá pramice brambor je převáží

Když srpem tnou a zajiskří astry
Cucám si z prstu krev

Hlína voní před očima
A mrkev v ní krásní

Měkkým čenichem do mne naráží dým

Hoří ráno jak štíhlá dívčí dlaň
A dobrácky hýká
Na vesmír plný rajčat
Jak sní a sní

Léto v Melči

Dva medové kopce drhnou v loukotích žebříňáku
v průsvitném žáru trčí oje
jako hrom a zablesklo se v hromničkách vlčích máků
za groš stříbra je zrada dokonána

Mezi plůtky slámy rachotí oblaka
v šarvátce stínů se vyhnul císařský věchet slunce
a blažený kohout udeřil ostruhou v zahnědlou zem
hlahol ječmene se dobývá do štítů stodol

Křehká vesnice se brání
pěnivým řetězcem rukou
v blankytu ukuté osiny
protínají žencům hrdlo

Rež do mědi obuta brousí blesky kos
a skleněný oblak chřestí v spáleništi klasů
se zradou se poradil na úhorech černý orebita
jak zlaté hroudy trůní nad vsí fůry snopů a září jejich orbita

Proražen hvězdou sténá bubínek ovsu
zčernalo včelí rejdiště v lipách
a zlatohlav zrní ozařuje soumrak
krávy na zvoncích už podzimní čekanku nesou

Oharky stohů křísí náš unavený pot
vích holubů přenáší křesadlo šera přes zahrady
kokrháčova ostruha tam třeskavě bloudí
smrtný požár hlíny v nás vzněcuje se

Odpolední nádraží v Čakovicích

Šedivé koleje lenivě vrněly A slunce ježatilo příkop plný vody
A čtyři zlatoústé jazyky blatouchů
Zbytek jsou cisternové vozy naplněné benzinem

Hodiny trpělivě poposedávaly
A saze olovnatí mezi pražci Zcepenělý třpyt mrtvých vagonů
za metlicí plevele A komín se vrtí dál po větru
V černém prachu jsem se leštil jako drahokam

Z mostu kapala zkažená rez
a peron páchne jak líná kořalka
Drzé zvonky zestříbřely a ocel

Ječící pára ozařovala vzduch
a prskala temně Lokomotiva kašle na dálky
V lískoví přehršle jehněd visí
jak dým

Poslední leč

Vítr zelné hlávky stínal
po celý den koulely se až za obzor
teď v růžových koších západu
oči vyvalují

A bažant ve snících hájích
s rachotem roletu ráje vytahoval
snil jsem o hnědé podkůvce štěstí
jízlivé remízky za mnou násobilku výsměchu vyklepávají

Poslední výstřel zplihl jak zatoulaný pes

Řehačka sojek už lelkuje
ač na strništích a v houštinách
ještě hláskuje
zaječí strach

Zatahuje se šaráda soumraku

Je čas je čas aby z orobince
se vykolébal stín kačeřího krále

Až křepelka vyklokotá hroudu zlata
v pasece pařez plný trouchnivín vblikne
a sova pálený andílek
jak Mléčná dráha popluje černou nocí